

Η Εθνική Επέτειος της 1ης Απριλίου 1955

Μεσάνυκτα της 1ης Απριλίου 1955, οι ουρανοί της Κύπρου απ' άκρου σε άκρη φωτίζονται με το εκθαμβωτικό φως των εκρήξεων και δονίζονται από τις εκκωφαντικές δονήσεις των ανατινάξεων των Κυβερνητικών κτιρίων και στρατοπέδων του Άγγλου κατακτητή. Μια νήσος μικρή σε έκταση αλλά μεγάλη σε ψυχή, σχεδόν άοπλη, τάβαλε με την κραταιά Μεγάλη Βρετανία για την απόκτηση της ελευθερίας της και πέτυχε να θριαμβεύσει στο στρατιωτικόν τομέα.

Η Ε.Ο.Κ.Α. με τον αρχηγό της, θρυλικό Διγενή και με τα ηρωικά παλλικάρια της, απέσπασε με τα ηρωικά κατορθώματά της σ' όλο το διάστημα του ένοπλου αγώνος 1955-1959 τον θαυμασμό της Διεθνούς Κοινής Γνώμης και ιδιαίτερως της Ελληνικής μας Πατρίδος. Οίτιοι οι Άγγλοι ομολογούν ότι ήτο αδύνατη η διάλυσις της Ε.Ο.Κ.Α. και η σύλληψη του Διγενή. Την 1ην Απριλίου 1955, η αδούλωτη στο φρόνιμα και στην ψυχή Ελληνική Κύπρος βυθίζεται στο σκοτάδι.

Μια αόρατη και μυστηριώδης δύναμη ακινητοποιεί τον ηλεκτροπαραγωγό σταθμό, τα φώτα σβήνουν και βαθύ σκοτάδι απλώνεται παντού. Ακούεται το κροτάλισμα των όπλων κάποιας μάχης που διεξάγεται, σαν μήνυμα ότι ο απελευθερωτικός αγώνας, τον οποίον εσχεδίασαν και

Του Χριστάκη Σαββίδη, χρονογράφου

οργάνωσαν οι δύο Ηγέτες του Κυπριακού λαού, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ' και ο Αρχηγός Γεώργιος Γρίβας-Διγενής στην Αθήνα στις 9.10.1954 πραγματοποιείται. Και στον ένοπλο αγώνα συμμετέχουν με πίστιν και ενθουσιασμόν όλοι, άνδρες και γυναίκες και η μαθητιώσα νεολαία.

Μαθητές και μαθήτριες αφηφώντας τις δολοφονικές σφαίρες των Άγγλων στρατιωτών, τους ραβδισμούς και φυλακίσεις, κατέρχονται στους δρόμους σε παρελάσεις διαμαρτυρίας, διαδηλώνουν την αγανάκτησιν των εναντίον των Αγγλικών αποικιοκρατικών δυνάμεων και προσφέρουν κάθε βοήθεια στον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. Άνδρες και γυναίκες αδιαφορούντες στα Στρατοδικεία και τα εκτελεστικά αποσπάσματα των Άγγλων παρέχουν στα παλλικάρια της Ε.Ο.Κ.Α., κάθε βοήθεια, είτε στην απόκρυψη οπλισμού είτε δίδουν άσυλο στους καταζητούμενους μαχητές για να αποφύγουν τη σύλληψή των.

Στη Λευκωσία οι αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. επιτίθενται εναντίον στρατιωτικών καταυλισμών, εναντίον του Ραδιοφωνικού Σταθμού, εναντίον κυβερνητικών κτιρίων, και όλα γίνονται παρανάλωμα του πυρός. Στη Λεμεσό οι αγωνισταί επιτίθενται με αυτό-

ματα όπλα και χειροβομβίδες, εναντίον του βρετανικού στρατοπέδου και προξενούν μεγάλες ζημιές και καταστροφές.

Η Αμμόχωστος δονείται από τις εκρήξεις του ηλεκτροπαραγωγικού σταθμού. Εδώ σημειούται και το πρώτο θύμα του απελευθερωτικού αγώνος. Ο αγωνιστής Μόδεστος Παντελής στην προσπάθειά του να αποκόψει το κεντρικό ηλεκτροφόρο καλώδιο υφίσταται ηλεκτροπληξία και μένει άπνους. Αυτό το ηρωικό παλικάρι είναι ο πρώτος νεκρός αγωνιστής της Ε.Ο.Κ.Α., ο πρώτος αγωνιστής για την ελευθερία της πατρίδας του.

Η ακατάβλητος ΕΟΚΑ εκφράζουσα την αδάμαστη θέληση του Κυπριακού λαού να ζήσει ελεύθερος, έδωσε στον Άγγλο αποικιοκράτη να καταλάβει ότι ο υπόδουλος κυπριακός λαός εξήντησε κάθε ελπίδα για ειρηνική εκπλήρωση του πόθου του για ελευθερία, αναγκάζεται να διεκδικήσει την ελευθερία του με τα όπλα, αγωνιζόμενος σε κάμπους και βουνά, στις πόλεις και στα χωριά. Και είναι γνωστά τα επικά κατορθώματα που επετεύχθησαν μέσα από δάκρυα, θυσίες, απαγχονισμούς και εκτελέσεις.

Η Κυπριακή γη ποτίσθηκε με το τίμιο αίμα των παιδιών της που άφθοно έρευσσε στα πεδία των μαχών σαν σπονδή στο βωμό της ελευθερίας. Αυξεντίου, Μάτσης, Δράκος, Ροτσιδης, Σαμάρας, Πατάτσος, Παλλικαριδης είναι μερικά από τα ονόματα των αγωνιστών που γράφτηκαν με ανεξίτηλο μελάνι στο Πάνθεο της Αθα-

νασίας.

Το κροτάλισμα των όπλων και ο βρόντος των εκρήξεων εσίγησαν. Τον πολεμικό παιάνα αντικατέστησε το προσκλητήριο για την ειρηνική εξόρμηση της αναδημιουργίας της Κυπριακής Δημοκρατίας που ανακηρύχθη με την υπογραφή των Συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου.

Αιώνια ας είναι η μνήμη όλων των αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α. του 1955-1959.

Ας είναι ευλογημένα από την Εκκλησία και την Πατρίδα τα διαλεκτά αυτά παλικάρια. Η ψυχή του λαού της ηρωοτόκου Κύπρου, αιώνια Μυροφόρα των υπέρ της ελευθερίας αγωνιζομένων θα ραίνει παντοτεινά με τα μύρα της αγάπης και της ευγνωμοσύνης της, την αιώνιαν και αθάνατον μνήμην των.

Τη σημαία του Απελευθερωτικού αγώνος μας δεν θα υποστείουμε ποτέ από τον αγωνιστικό στίβο, γιατί αγωνιζόμαστε για τη φυσική και εθνική επιβίωσή μας. Στις κρίσιμες στιγμές που περνάμε σήμερα επιβάλλεται ομοψυχία, ενότητα, αραγές μέτωπο, χάραξη εθνικής πορείας και προ παντός πίστη και καρτερία. Θα γλυκοχαράξει και για την Κύπρο μας η θεά Ελευθερία που με βία μετράει τη γη. Της νύχτας το φεγγοβόλο αστέρι το ξημέρωμα της λευτεριάς θα φέρει, το μαρτυρεί το δόγμα του Ενιαίου χώρου.